

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-64/15-7

REPUBLIKA HRVATSKA

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu G. L. iz S., odlučujući o prigovoru protiv rješenja Suda broj: Usoz-64/15-6 na sjednici vijeća održanoj 26. listopada 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Uvodno navedenim rješenjem podnositeljici je naloženo plaćanje sudske pristojbe u ukupnom iznosu od 2.500,00 kuna.

Protiv ovog rješenja podnositeljica je izjavila prigovor u kojem navodi da se njezin zahtjev odnosi na ocjenu zakonitosti tri akta te je radi ekonomičnosti postupka zahtjeve valjalo spojiti u jedan predmet i donijeti zajedničku odluku kojom se odbacuju navedeni zahtjevi. Poziva se na načelo ekonomičnosti te kako se radi o zahtjevima podnesenim od strane više podnositelja, smatra da je Sud trebao sve te zahtjeve objediniti i provesti jedinstveni postupak u kojem slučaju bi na svakog od podnositelja otpadao razmjerni dio sudske pristojbe. Također smatra da je osporeno rješenje doneseno pogrešnom primjenom Zakona o sudskim pristojbama jer da je riječ o zahtjevu za zaštitu zajamčenih ljudskih prava i sloboda i smatra da je trebala biti oslobođena od obveze plaćanja pristojbe. Navodi da nije obrazložen iznos od 2.000,00 kuna sudske pristojbe za zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta i 500,00 kuna sudske pristojbe za rješenje te opreza radi ističe prigovor zastare. Predlaže da Sud prigovor usvoji i rješenje o sudskoj pristojbi stavi izvan snage.

Prigovor nije osnovan.

Osporenim rješenjem određen je iznos sudske pristojbe u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 74/95., 57/96., 137/02., 26/03.- pročišćeni tekst, 125/11., 112/12. i 157/13.).

Podnositeljica je podnijela zahtjev za ocjenu zakonitosti tri akta, zbog čega je Sud u svezi sa svakim od podnesenih zahtjeva donio zasebno rješenje. Prema odredbi Tarifnog broja 29a stavak 4.

za prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća se pristojba od 2.000,00, a za prvostupanjsku presudu i rješenje u upravnom sporu, ako vrijednost spora nije procjenjiva plaća se pristojba od 500,00 kuna prema Tarifnom broju 30a stavak 2. Podnositeljica se neosnovano poziva na načelo ekonomičnosti i smatra da je njezine zahtjeve valjalo spojiti sa zahtjevima ostalih podnositelja u kojem slučaju bi pristojba u iznosu od 2.500,00 kuna bila razmjerno podijeljena s obzirom na broj podnositelja. Ovo iz razloga što su podnositelji podnijeli samostalne zahtjeve, a za svaki zahtjev plaća se sudska pristojba u skladu sa Tarifnim brojem 29a. Prema odredbi Tarifnog broja 31. stavka 3. u slučaju spajanja više upravnih sporova radi zajedničkog raspravljanja pristojba za presudu plaća se posebice za svaki upravni spor kao da ne postoji spajanje. Stoga niti odgovarajućom primjenom navedene odredbe pristojba koja se odnosi na rješenje ne bi bila razmjerno djeljiva između podnositelja.

Podnositeljica se također neosnovano poziva na odredbu članka 16. točke 17. Zakona o sudskim pristojbama budući da je navedenom odredbom propisano da će se osloboditi od plaćanja sudske pristojbe tužitelj odnosno predlagatelj u postupcima za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje. Budući da podnositeljica zahtjev nije podnijela niti protiv konačnog pojedinačnog akta niti u svezi sa zaštitom zbog nezakonite radnje to navedena odredba nije primjenjiva na konkretan slučaj.

Također, prema odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama pristojbe u upravnom sporu plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu te je prema stavku 2.ovog članka Zakona pristojbeni obveznik dužan pristojbu platiti u roku od 8 dana od dana primitka naloga za plaćanje pristojbe. Prema odredbi članka 10. istog Zakona pravo na naplatu pristojbe zastarijeva za pet godina po isteku godine u kojoj je trebalo platiti pristojbu. Iz navedenog razloga valjalo je odbiti i istaknuti prigovor zastare.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 39a Zakona o sudskim pristojbama, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 26. listopada 2015.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.